

הרבנים הראשיים בארץ הקודש

הרב אברהם הכהן שפירא והרב מרדכי אליהו

- אור ליום ב' פרשת ויצא, ב' דראש חודש כסלו התשד"מ -

(הועתק מספר שיח שרפי קודש מעמוד 424 והלאה)

כ"ק אדמור"ר שליט"א: בהמשך להמדובר אודות האר"ז - ישנו ענין מיוחד שנתחדש בזמנו של האר"ז"ל בנוגע ללימוד פנימיות התורה: בדורות הראשונים היתה חכמת הקבלה "נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי חכמים כי אם ליחידי סגולה, ואף גם זאת בהצנע לכת ולא ברכיב", ואילו בדורו של האר"ז"ל נשתנה מצב זה, "כמ"ש האר"ז"ל דדוקא בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה" (אגה"ק ס"ז). וכמפורש בזהר (ח"א ק"ז, א.) שלפני ימות המשיח יהי הגילוי דפנימיות התורה בריבוי מופלג: "בשית מאה שנין לשיתתאה יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו' וסימנך בשנת שש מאות שנה לחיי נח גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה גו'" (נח ז, יא. וראה שיחת ש"פ בהו"ב תשמ"ג ס"ז), ובהמשך הענין שם (ק"ה, א.): "כך יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'".

זאת ועוד: הלימוד דפנימיות התורה מקרב את הגאולה - כמבואר בזהר (ח"ג קכד, ב - ברע"מ. הובא ונת' באגה"ק שם). **"ובנין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמים"** (כ"ה באגה"ק שם {ברחמים}). ובוהר שם: ברחמי).

וכידוע מ"ש הרח"ו בהקדמתו לשער ההקדמות (נדפסה גם בקונט' עץ החיים לכ"ק אדמור"ר {מתורש"ב} נ"ע ע' 61 ואילך). אודות גודל הנהיחות דלימוד פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד דפנימיות התורה היא הסיבה היחידה לאריכות קץ הגלות!

ואם דברים אלו נכתבו בזמנו של הרח"ו - הרי עאכ"כ כאשר נמצאים בימים אלו, ארבע מאות שנה לערך לאחרי הרח"ו, ורואים ש"עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו" (ל' הכתוב - ירמ' ה, כ.), הרי בודאי שהסיבה היחידה לכך היא - החסרון בלימוד פנימיות התורה.

כל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף זמן הגלות - נתקיימו כבר, ולדוגמא - הסימנים בענינים בלתי-רצויים שבסוף מסכת סוטה, "חוצפה יסגי.. נערים פני זקנים ילבינו.. בת קמה באמה כו'" - ענינים אלו נתקיימו כבר ובאופן של "הידור דהידור!" [חם וחלילה ללמד היפך הזכות על בני", אבל, לדאבוננו, כך הם פני הדברים!] וכמו כן הסימן ד"מלכיות מתגרות אלו באלו" [שעל זה אמרו חז"ל (ב"ר פמ"ב, ד.) "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח"] - כפי שרואים בתקופה הכי אחרונה: וכן בנוגע לסימנים בענינים טובים, ולדוגמא: "אין לך קץ מוגולה מזה שנאמר (יחזקאל לו, ח.) ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'", כשתתן ארץ ישראל פרי' בעין יפה, אז יקרב הקץ כו'" (סנהדרין צה, א ובפרש"י), הסימן היחידי שלדאבוננו לא נתקיים עדיין הוא - מאמר הזהר (הנ"ל) ש"כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין